

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1956

N:o 39.

Innehåll: N:o 39. Landskapslag om fiske i landskapet Åland.

N:o 39.

Landskapslag

om fiske i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 augusti 1956.

Utfärdad i Mariehamn den 8 augusti 1956.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Fiskerätten.

1 §.

Fiskerätten i vattenområde tillkommer med nedannämnda undantag områdets ägare.

2 §.

Envar av landets inbyggare har rätt att idka allt slags fiske i saltsjön utom byarågång, så ock på landskapet tillhöriga vattenområden, som icke av någon på särskilda villkor innehavas. Ovan nämnd rätt gäller dock icke i sådant fall, att visst fiskeställe är eller varder undantaget.

Om rätt att idka fiske på staten tillhöriga vattenområden gäller vad därom är stadgat i riket.

3 §.

Inom kommuns vattenområde är envar, som är bosatt i kommunen, berättigad att idka mete samt fångst av

strömning och vassbuk, med andra nät än krokskötar. Envar inom by bosatt person är berättigad att idka fångst av strömning på byns vattenområde jämväl med krokskötar. Uti yttre skärgården och inom bys mot öppna havsfjärd gränsande vattenområde är envar, som är bosatt i byn, berättigad att bedriva mete och annat krokfiske, dock ej med gäddrev, drag eller fjäderkrok. Vad ovan stadgas gäller såväl samfällda som skiftade fiskevatten.

Inom bys samfällda vattenområde är envar, som är bosatt i byn, berättigad att idka husbehovsfiske inom det område och med iakttagande av de begränsningar fiskelaget eller fiskevårdsammanslutningen bestämt.

I 1 och 2 mom. nämnt fiske må dock ej bedrivas inom fredningsområde, i fiskodlingsdamm eller på därmed jämförliga platser, ej heller utan tillstånd så nära annans bebodda strand, bad- eller annan sådan plats, att ägaren eller innehavaren därigenom åsamkas olägenhet. Ej heller må fisket så bedrivas, att fisket på fiskevattnets ägare el-

ler arrendator tillhöriga not- och stor-ryssjeställen, som av dem sedvanligen begagnas, därigenom hindras eller störes.

Vid behov må genom landskapsförordning bestämmas, om visst fångstsätt skall anses såsom mete.

Där särskilda skäl det påkalla, äger landskapsstyrelsen rätt att inom visst område inskränka eller helt och hållet förbjuda i 1 och 2 mom. avsett fiske.

4 §.

Genom urminnes hävd eller på annan grund lagligen förvärvad enskild rätt till fiskeställe eller fiske inom annans bys rågång eller utom byarågång förblir i kraft. Dock vare urminnes hävd med avseende å fiskeställe fortfarande gällande allenast, där platsen är till sina gränser fullt bestämd.

Har ej rättighet till fiskeställe eller fiske inom annan by tillydande vatten vid uppgåendet av dess omkretsrå godkänts, skall talan därom anhängiggöras vid vederbörlig underrätt senast inom tre år från det rågången vunnit laga kraft.

5 §.

Där angående fiskerätt genom dom eller eljest i laga ordning annorledes föreskrivits än ovan sagts, skall sådan föreskrift fortfarande lända till efterrättelse.

6 §.

Har någon rätt till fiske i annan tillhörigt fiskevatten, är fiskevattnets ägare berättigad att lösa rättigheten efter dess fulla värde. Kan värdet ej annorlunda fastställas, anses det motsvara tjugu gånger den årliga nettoavkastning, som fisket givit i medeltal under de tre senaste åren. Vid beräkandet av nettoavkastningen bör icke blott utgifterna för själva fiskandet beaktas, utan även penningvärdet av arbetet för fis-

kens beredning för avsalu samt kostnaden för transport och försäljning.

Uppstår tvist om värdet, skola, innan målet avgöres, syn och uppskattning verkställas av godemän, som rätten utsett.

Sådan lösningsrätt, som nämnes i 1 mom., skall ej tillämpas beträffande fiskerätt, som tillhör fisketorp, bildat enligt rikslagen om inlösen av fisketorp, given den 18 januari 1924 (FFS 16/24).

7 §.

Då fiskerätt, som ej kan anses inskränka sig till husbehovsfiske, utgives på arrende, skall för högst 25 år skriftligt arrendeavtal uppgöras och bevittnas. Muntligt arrendeavtal, om vilket tvist uppstått, skall underställas rätten, som äger fastställa avtalets giltighetstid och övriga villkor efter vad utredningen förebragt. Ett sålunda fastställt arrendeavtal äger samma giltighet som lagligen uppgjort skriftligt arrendeavtal.

Vid förnyad utarrendering av vattenområde, beträffande vilket ingåtts i 1 mom. nämnt avtal, äger arrendatorn varje gång företrädesrätt i förhållande till varje annan arrendesökande.

Där förhållandena så ändrats, att arrendator eller arrendegivare har grundad orsak till missnöje med arrendevillkoren, är han berättigad att draga saken under rättens prövning. Rätten äger bestämma skäligen arrendevillkor.

Arrendeavtal, som avses i 1 mom. är bindande även gentemot ny ägare av vattenområdet, ifall arrendekontraktet icke innehåller annan stipulation.

Ägare av vattenområde kan häva arrendeavtalet rörande fiskerätt eller avstå från att förnya detsamma, om arrendatorn underlåter att erlægga arrendeavgiften eller på annat sätt försummar sina skyldigheter eller ock miss-

brukar sin fiskerätt och därigenom äventyrar fiskbeståndet.

8 §.

Innehavare av fiskerätt och hans medhjälpare äga rätt att, där det för fångstredskapens utsättande, vittjande och upptagande är av nöden, beträda annan tillhörig strand, dock icke tomt, trädgård eller badställe, samt att till torkning upplägga sina redskap på strand, som ej hör till nyss nämnt område eller upplagsplats, park eller odlade ägor. Har strandägare anvisat lämpligt ställe för berörda ändamål, må annan plats ej därtill begagnas.

För skada och olägenhet, som uppkommer vid nyttjandet av annans område enligt 1 mom. tillkommer strandägaren full ersättning.

Strandägare är även skyldig att mot ersättning anvisa gångstig över sin mark till fiskevattnet åt innehavaren av fiskerätt, där denne ej eljest kan komma till detsamma, samt vid behov upplåta åt honom plats för båt.

9 §.

Yrkesfiskare är berättigad att på landskapet tillhöriga stränder, holmar och skär, som ej reserverats för särskilt ändamål, i mån av utrymme få mark åt sig avgiftsfritt upplåten för uppförande av sådana fiskestugor, bodar, beredningshus och torkställningar samt båtbygga, som erfordras för fiskets bedrivande.

Landskapsstyrelsen äger att för ändamålet anvisa nödiga områden.

Stå i 1 mom. nämnda områden icke till förfogande, är yrkesfiskare berättigad att på annan tillhöriga utöar i saltjön uppföra fiskestuga, tork- och förvaringsrum för fiskbragder, lagerrum för fångsten samt för landning nödig bygga, där sådant är nödvändigt för hans fiskeverksamhet.

Strandägare äger anvisa för ändamålet lämplig plats och tillkommer honom rätt till full ersättning efter uppskattning för sagda nyttjande av hans fastighet.

10 §.

Den, som utom bys vattenområde i saltsjön upprensar nytt eller ett under minst fem nästföregående år obegagnat notvarp, som blivit oanvändbart, skall av landskapsstyrelsen på ansökan beviljas rätt att där ensam bedriva fiske med not under högst tio år eller, där upprensningskostnaderna varit synnerligen stora, högst tjugo år.

11 §.

Vilja flere nyttja samma notvarp eller annat fiskeställe utom byarågång och kunna de ej samtidigt fiska därstädes, äga de göra det i den ordning de kommit till platsen, dock med iakttagande av att notdragning av envar i dess tur får bedrivas endast under ett dygn. Ej må en i ordningen onödigt uppehålla de följande.

12 §.

Notlag, som för att försätta notvarp utom byarågång i för vinterfiske användbart skick, utfört även annat arbete än upphuggning av vakar, är berättigat att därför erhålla skälig ersättning av övriga, som nyttja varpet.

13 §.

Fiske skall så bedrivas, att annans fiskande ej vållas förfång eller skada genom att fiskredskap utsättes otillbörligt nära annans tidigare utsatta redskap och så, att fisken ej utestänges från fredat område eller hindras i sin gång i rinnande vatten.

14 §.

I strömmar, kanaler och sådana sund, kallade ledsund, som utgöra enda eller

huvudsakliga inloppet till innanför lig- gande vattenområde, skall den, enligt lagen om vattenrätt, i dylika vatten lö- pande kungsådran hållas som fiskled liksom ock dess dubbla bredd så långt ut i vattnet utanför kungsådrans myn- ning, att fiskens vandring ej hindras, dock på en sträcka av minst 100 meter. Genom lokal fiskeristadga eller genom förordning av landskapsstyrelsen kan fiskled förläggas även annorstädes än där vattnet är djupast eller i sund, där kungsådra ej löper, om detta är till för- del för fiskens vandring.

Fiskled skall städse hållas fri från alla slag av stående redskap utom lång- rev och annat krokredskap. I övrigt får endast mete och fiske med håv där fö- rekomma. Då särskilda skäl föreligger, kan landskapsstyrelsen dock bevilja tillstånd till stängande av fiskled med visst redskap. Med stående redskap av- ses sådant fiskredskap, som under ti- den för fisket befinner sig på samma ställe.

I kanaler och diken, som särskilt an- lagts för fiskens gång — fiskvägar — samt i kungsådra med mindre bredd än 20 meter är allt fiske förbjudet, om ej landskapsstyrelsen av särskilda skäl givit tillstånd därtill. Samma förbud gäller även inom en radie av 100 meter från in- och utloppet av sådan fiskväg.

I sund, bäckar och diken, där, enligt lagen om vattenrätt, kungsådra ej fin- nes, men värdefull fisk såsom braxen och gädda i nämnvärd grad uppstiger till lek, skall minst en tredjedel av bredden, där vattnet är djupast, läm- nas fri för fiskens gång.

I vik, långsträckt fjärd eller sund, där kungsådra ej finnes, men fiskens gång till annans fiskevatten kan i väsentlig grad hindras av bottenfast fiskredskap, får sådant redskap ej utsträckas läng- re från stranden än till en tredjedel av

vattnets bredd vid normalt vattenstånd. Med bottenfast redskap avses i denna landskapslag sådana redskap som ryss- jor och katsor, vilka äro förankrade i botten.

Insjö, som endast genom bäck står i förbindelse med annat vatten, kan med landskapsstyrelsens tillstånd avstängas för visst fiske i fiskevårdande syfte, om ej under- eller överbyggare därigenom tillskyndas nämnvärd skada. Detsam- ma skall gälla i fråga om avstängning av bäck eller del därav. Genom av- stängningen åstadkommen skada skall på anfordran ersättas.

2 kap.

Tillåtna och förbjudna fiskeredskap och fiskesätt.

15 §.

Vid fiske får ej användas:

1) sprängämnen, skjutvapen, giftiga eller bedövande ämnen eller elektrisk ström;

2) fisken enbart utifrån sårande red- skap som ljuster, om ej landskapssty- relsen för visst vattenområde och viss tid beviljat tillstånd därtill;

3) helt eller delvis av väv förfärdigat redskap eller tätare garnredskap än vad i följande paragraf angives;

4) ryssja, katsa eller annat liknande stående instängningsredskap, som med undantag av landarmen till någon del är högre än en och en halv meter. Till- stånd att för särskilt fiske få använda högre redskap av här nämnd typ kan beviljas av landskapsstyrelsen, om syn- nerliga skäl föreligga;

5) sådana föremål eller anordningar på botten, i vattnet eller ovanom det- samma, vilkas ändamål är att skräm- ma fisken i fångstredskapen, med i 16 § nämnt undantag; samt

6) öppen eld eller annan ljuskälla för att locka fisken.

16 §.

Pulsning vid fiske med nät eller not är tillåten från och med den 1 juli till och med den 15 april.

17 §.

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spänt, i medeltal utgöra:

1) för fångst av nors och vassbuk 10 millimeter eller 60 varv på 60 centimeter sträckt garn;

2) för fångst av strömming 12 millimeter eller 50 varv på 60 centimeter sträckt garn;

3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn; samt

4) för fångst av annan fisk 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn dock så att fjällfisknot och fjällfiskryssja må tillverkas med 27 millimeters avstånd mellan knutarna eller 22 varv på 60 centimeter sträckt garn, men må sådan not eller ryssja icke vara tillverkad av klenare garn än som motsvarar femtontrådigt, tjugonummerns bomullsgarn.

I ryssja, som är högre än en meter, skall sagda avstånd vara 40 millimeter eller 15 varv på 60 centimeter sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, håv- eller garnredskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk eller gärs. Nät, som brukas för sådant ändamål, får dock ej ha större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming eller vassbuk hållas levande i not minst ett dygn, är det

tillåtet att utbyta kilen mot annan sådan, i vilken avståndet mellan knutarna ej understiger 8 millimeter.

I fjällfiskryssja, som är avsedd för fångst av braxen och som har större höjd än en och en halv meter och för vars användning erfordras tillstånd av landskapsstyrelsen, skall minsta avståndet mellan knutarna i fiskhuset vara 75 millimeter eller 8 varv på 60 centimeter sträckt garn, utom på en sträcka av 120 centimeter från dettas fäste vid den övriga delen av ryssjan.

Redskap av garn skall vara så telnat eller bandat, att maskorna däri hållas så öppna som möjligt.

18 §.

I katsa, mjärde eller annat fångstredskap av spjälar, vidjor eller annat likartat material skall springornas bredd ej understiga 25 millimeter och avståndet mellan bindningarna ej 150 millimeter.

Mjärde av större täthet får dock användas för fångst av nejonögon, ål och kräfta.

Ovan vattenytan skall öppningen på ingången i katsa och ryssja städse hållas slutet.

19 §.

Fångstredskap av metalltrådsnät få ej hava mindre än en och en halv tums maskor, d.v.s. att avståndet mellan knutarnas mittpunkt, mätt längs maskstolpen, ej får understiga 38 millimeter. Maskorna få ej heller formas så, att de i någon riktning hava mindre genomskärning än 35 millimeter.

Den i föregående mom. nämnda minsta maskstorleken gäller dock ej för mörtstuga och andra dylika enbart för fångst av agnfisk avsedda redskap med en största höjd av 60 centimeter.

Inskränkning i användningen av eljest tillåtna fångstredskap och fiskesätt.

20 §.

Under islossningen och därefter till och med den 30 juni är notdragning och fiske med annat rörligt garnredskap än håv förbjudet. Detta förbud gäller dock ej strömmingsfiske med not i för ändamålet utmärkt notvarp, ej heller drivgarnsfiske och fiske med trål eller snörpvad i öppna havet eller öppen havsfjärd.

21 §.

Redskap, som är avsett för fångst av nors eller strömming, får ej utsättas på sådant ställe eller sådan tid, att jämväl annan fisk fångas i nämnvärd grad med redskapet.

22 §.

Under den tid, då visst fiskslag eller kräfta är fredad, får ej redskap, särskilt ägnat för fångst av sådant fiskslag eller kräfta, hållas utsatt i fiskevatten.

3 kap.

Fiskfredning och minimimått.

23 §.

All fångst av gös är förbjuden från och med den 16 maj till och med den 20 juni.

Utan tillstånd av landskapsstyrelsen är det förbjudet att forsla, för försäljning uppbevvara, sälja, köpa eller mot betalning servera gädda från och med den 20 april till och med den 15 juni. Landskapsstyrelsen kan dock, om skäl föreligga, förkorta tiden för detta förbud.

På ort, där ej inom 2 år efter denna landskapslags ikraftträdande vidtagits av landskapsstyrelsen godkända lokala skyddsåtgärder för lekbraxen, kan landskapsstyrelsen förbjuda fångst av

braxen under tiden från och med den 25 maj till och med den 25 juni.

24 §.

Kräftan är fredad och fångst av densamma förbjuden från och med den 1 november till och med den 20 juli.

25 §.

Utplanteras på åtgärd av fiskevattnets innehavare eller med hans tillstånd värdefullt fiskslag eller kräfta i vatten, där sådana ej förekomma eller äro stadda i tillbakagång, får under det första utplanteringsåret och de sex följande kalenderåren fångst ej ske av ifrågasvarande fiskslag eller kräfta.

Om förbudet skall fiskevattnets innehavare kungöra på kommunens anslags-tavla eller genom annons i ortstidningen och årligen förnya kungörelsen, så länge förbudet gäller.

Inplantering i sjö av fiskslag, som ej tidigare finnes i landskapet, får ske endast efter tillstånd av landskapsstyrelsen.

26 §.

Fisk eller kräfta, som under dessas fredningstid erhålles levande och i oskadat skick i samband med annan fångst, skall omedelbart åter utsläppas i vattnet.

Fredningsområden.

27 §.

För fiskstammens skyddande skall till fredningsområden avskiljas ställen, där de värdefullaste fiskslagen i det berörda, enligt naturförhållandena avgränsade fiskevattnet förrätta sin lek eller eljest i hög grad uppehålla sig eller begagna som vandringsväg, samt därjämte så stor del av det till sagda ställe gränsade vattenområdet att fiskens gång till och från fredningsområdet ej hindras.

Fredningsområde får ej innesluta far- eller flottled och så vitt möjligt ej utstakas nära sådan led eller så, att det omfattar stranden av upplagsplats, sandtäkt eller annat för liknande ändamål nyttjat land- eller vattenområde.

Om utläggning av fredningsområde, där fiskevattnet är skiftat, besluta vattenägarna genom samfällad överenskommelse eller envar för sitt områdes vidkommande och, där fiskevattnet är oskiftat, fiskelaget eller fiskevårdssammanslutningen.

Landskapet, fiskelag och fiskevårdssammanslutning äga rätt att vid behov, på sätt om expropriation av fast egendom för allmänt behov är stadgat, inlösa visst område till fredningsområde.

Angående utbrytning av fredningsområde vid skifte av vattenområde är särskilt stadgat. Vid sådan utbrytning skall till fredningsområde av varje fiskevattnens areal avskiljas högst en tiondedel, såvitt möjligt i ett enhetligt område på sådana ställen som i 1 mom. nämnas. För fiskevatten, som gränsa till varandra, skall bildas ett gemensamt fredningsområde, om ägarna av fiskevattnet därom överenskomma, och härvid till fredningsområde avskiljas högst en femtondedel av fiskevattnens sammanlagda areal.

28 §.

Där fredningsområde bildas genom expropriation eller vid skifte av vattenområde, skall landskapsstyrelsen fastställa, under vilken tid och på vilket sätt fiske inom fredningsområdet skall vara förbjudet eller begränsat. Landskapsstyrelsen må, då förhållandena undergått förändring, fastställa nya föreskrifter beträffande fisket inom fredningsområdet. I fall, varom i 27 § 3 mom. säges, lände träffad överenskommelse eller fiskelagets eller fiskevårdss-

sammanslutningens beslut till efterrättelse.

29 §.

Inom fredningsområde, som tillkommit på sätt i 27 § 4 och 5 mom. stadgas, må ej sten, lera, sand, malm eller annat dylikt tagas eller flottning bedrivs eller under den för området fastställda fredningstiden företagas färd med båt eller annan farkost, där tillräckligt flott- och farled eljest finnes, ej heller förehas annat, varigenom fisken kan störas. Dock vare tillåtet att bärga sjöfoder efter den 5 juli.

Inom fredningsområde, som tillkommit på annat sätt, må landskapsstyrelsen på ansökan till efterrättelse påbjuda i 1 mom. nämnda inskränkningar.

30 §.

Fredningsområdes gränser skall angivas med tydliga märken och karta eller planteckning med utsatt skala uppgöras över detsamma och insändas till landskapsstyrelsen inom 30 dagar, efter det fredningsområdet blivit utstakat och utmärkt.

Utmärkning och kartläggning av fredningsområde, som avses i 27 § 4 mom., skall verkställas av utsedd lantmäteringenjör, som vid behov äger ålägga fiskelag eller annan ägare av fiskevattnet att genom märken även i vattnet göra fredningsområdets gränser tydliga. Annat fredningsområde får utmärkas av fiskevattnets ägare eller av honom utsedd person.

Om sökande av ändring i utstakning och kartläggning av sådant fredningsområde, som nämnes i 27 § 4 mom., skall gälla, vad stadgat är om ändringsansökan i rågångsförrättning. Om fredningsområde skall göras anteckning i jordregistret.

Minimimått för fisk och kräfta.

31 §.

Fångst av fisk, som icke fyller nedannämnda mått från käkspetsen till stjärtfenans mellersta strålar, är förbjuden:

havslax och havslaxöring	50 cm;
gädda	38 „ ;
gös och braxen	35 „ ; samt
sik och id	30 „ .

Likaså är det förbjudet att fånga kräfta, som ej mäter 10 centimeter från panntaggens spets till bakre kanten av den utslagna stjärtens mellersta flik.

32 §.

I fångstredskap erhållen levande och oskadad undermålig fisk eller kräfta skall omedelbart åter utsläppas i vattnet.

Övriga bestämmelser.

33 §.

Efter slutfört fiske skall pålar, störrar och annat, som därvid nyttjats och ej hör till fastfiskredskap, ofördröjligen borttagas från vattnet.

34 §.

Tilloppskanal eller vattenledning till vattenverk skall vara försedd med galler eller annan anordning, som hindrar fisk från att komma in i vattenverket. Är sådant galler gjort av stavar, får avståndet mellan dessa ej överstiga 25 millimeter, om ej landskapsstyrelsen tillåtit användning av glesare galler.

Vid islossning eller issörjebildning kan dock här ovan nämnda anordning hållas uppdragen.

35 §.

Uppföres fördämning eller annat byggnadsverk i vattendrag, får ej vattenståndet utan synnerligt behov så ändras eller i övrigt så begås, att fisk-

beståndet i vattendraget ödelägges eller åsamkas bestående skada.

36 §.

Angående förbud mot förorenande av och annan dylik skadegörelse i fiskevattnen är särskilt stadgat.

37 §.

För vattenområde, som bildar en naturlig helhet, eller viss del därav kan genom landskapsförordning lokal fiskeristadga utfärdas av landskapsstyrelsen.

I sådan stadga få bestämmelser antagas, som avvika från vad i detta kapitel föreskrivits rörande fångstredskap, deras användning, fredningstider, minimimått och övriga fiskevården befrämjande föreskrifter.

38 §.

Befinnes sådant vara nödvändigt för fisk- eller kräftbeståndets bevarande, äger landskapsstyrelsen rätt att för visst vattenområde eller del därav under viss tid:

- 1) förbjuda eller begränsa användningen av eljest tillåtet fiskredskap,
- 2) förordna, att i 17 § nämnda fångstredskap skola vara glesare än vad i sagda lagrum stadgas,
- 3) förlänga de i 23 § nämnda fredningstiderna eller utsätta fredningstid för fisk, som ej är fredad, eller ock inskränka eller helt förbjuda visst fiske eller kräftfångst, samt
- 4) fastställa större minimimått för fiskslag, nämnda i 31 §, eller sådant mått för fisk, som tidigare ej skyddats av minimimått.

39 §.

Om synnerliga skäl föreligga, äger landskapsstyrelsen rätt att för visst vattenområde eller del därav under viss tid eller tillsvidare och vid behov på särskilda villkor meddela tillstånd

- 1) att använda eljest förbjudet

fångstredskap eller fångstsätt;

2) att under fredningstid fånga fredade fiskslag eller kräftor; samt

3) att fånga fisk eller kräftor, som ej fylla stadgade minimimått.

40 §.

För utplantering eller annan fiskodling samt för vetenskaplig undersökning eller annat sakligt grundat ändamål äger landskapsstyrelsen befogenhet att på sätt och villkor, som den bestämmer, och efter överenskommelse med vattenägaren meddela rätt till fångst av fisk eller kräftor i visst fiskevatten eller del därav under fredningstid, i fiskled och fredningsområde med förbudet redskap eller i undermåliga exemplar. Här nämnd rätt må icke på annan överföras.

4 kap.

Fiskerättens utövande och värden av fiskevatten. Allmänt stadgande.

41 §.

Innehavare av fiskerätt är pliktig att så ordna värden av sitt fiskevatten och sitt fiske, att fisk- och kräftstammens fortbestånd tryggas.

Bedriver innehavare av fiskerätt fiske eller kräftfångst på sätt, som äventyrar fisk- eller kräftstammens fortbestånd, eller tillåter fiskelag användning av fångstredskap i alltför stort antal i samfällt fiskevatten, kan landskapsstyrelsen förbjuda innehavare av fiskerätt att tillsvidare, under högst tre år, använda sig av sin fiskerätt eller ock förordna om fiskerättens inskränkning. Lag samma vare, där andra föreskrifter för fiskets ordnande i samfällt fiskevatten icke iakttagas eller där av behovet påkallad fiskevårdssammanslutning ej kan fås till stånd, så ock där innehavare av fiskerätt i vatten, som står i för-

bindelse med annans fiskevatten, bedriver fiske på sådant sätt, att det länder annans fiske till uppenbar skada eller utgör hinder för annans åtgärder för det gemensamma fiskbeståndets bibehållande eller ökande i vattendrag, där vardera innehar fiskerätt. Förbudet kan träffa varje fiskerättsinnehavare, som är vållande till att fisket icke ordnas, på sätt i denna landskapslag åsyftas.

Innan sådant förbud meddelas, som i 2 mom. säges, skall vederbörande beredas tillfälle att i den ordning landskapsstyrelsen bestämmer avgiva förklaring i saken.

Förbud, som avses i 2 mom, skall av landskapsstyrelsen upphävas, där skäl till dess upprätthållande icke längre föreligger. Om förbud och dess upphävande skall kungörelse anslås på kommunens anslagstavla.

Landskapets fiskevatten.

42 §.

Landskapsstyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om nyttjandet av de fiskevatten, som lyda under landskapet tillhöriga lägenheter. Därvid skall i främsta rummet yrkesfiskarnas på orten behov beaktas samt i andra hand övriga orsbors.

Fiskets ordnande i oskiftade vatten.

43 §.

Delägare i samfällt fiskevatten utgöra ett fiskelag.

Ägare till sådan lägenhet, som med stöd av lagen om inlösen av fisketorp given den 18 januari 1924 (FFS 16/24), äger rätt till fiske på samfällt vattenområde, är delägare i fiskelag, på sätt därom är särskilt stadgat.

Fiskelaget åligger att inom sitt område så ordna fisket och fiskevattnets

vård, att fisk- och kräftstammens fortbestånd icke äventyras.

I sådant syfte bör fiskelaget antaga stadgar, som böra underställas landshapsstyrelsens granskning.

44 §.

Sedan omkretsran för samfällt fiskevatten uppgåtts, skall kommunalstyrelsens ordförande förordna kompetent person, som därtill bifallit, bevisligen sammankalla delägarna i fiskevattnet till stämma för att besluta om fiskelagets organisering. Så snart rågången slutförts, äger förrättaren av rågången ofördröjligen därom underrätta kommunalstyrelsens ordförande. Kostnaderna för sådan stämma skall förskotteras av kommunen, som är berättigad att av fiskelaget utfå ersättning för dem. Sammankomma samtliga delägare utan förenämnd kallelse, skall stämman ändå anses beslutför.

45 §.

Vid fiskelagsstämma tillkommer varje delägare rösträtt efter sin andel i vattenområdet, såvida icke alla delägare annorlunda överenskomma.

Framlägger delägare sannolika skäl till stöd för det röstetal han vid fiskelagsstämma krävt, men uppstår meningsskiljaktighet angående röstetalet, äger stämman avgöra frågan genom beslut. Såvida den förebragta utredningen ej anses tillräcklig, skall stämman uppmana delägaren att anskaffa erforderlig tilläggsutredning eller ock besluta från lantmäterikontoret införskaffa förteckning över de tvistiga andelarna i vattenområdet. För förteckningen erlägges ej lösen. Över i detta moment avsett beslut får den, som är missnöjd med detsamma, föra talan såsom i 53 § stadgas.

Kan i 2 mom. nämnd förteckning icke

av lantmäterikontoret utgivnas, skall för lantmäteriiingenjör utverkas förordnande att vid stämma på platsen uppgöra förteckning över fiskelagets delägare.

46 §.

Fiskelag äger för ett år i sänder välja för sig styrelse jämte ordförande och viceordförande.

Styrelsen äger bevaka fiskelagets fördel och företräder i ärenden rörande fiskevattnets nyttjande och vård fiskelaget mot enskild delägare och tredje man.

Rättegång angående fiskevatten får av styrelsen anhängiggöras, då delägarna vid fiskelagstämma härom fattat beslut. Delägare, som vid stämman motsagt beslutet, får ej påföras kostnad för målets utförande, överstigande värdet av den fördel, som kan visas hava genom rättegången tillförts honom såsom delägare i fiskevattnet.

Där styrelsen eller fiskelagstämma besluter, att rättegång beträffande fiskevattnet icke skall inledas, är delägare likväl berättigad att utföra talan i saken. Vad därvid vinnes tillfaller fiskelaget. Varje delägare är pliktig att intill värdet av honom tillfallen fördel delta i rättegångskostnaderna.

Stämning, offentlig myndighets påbud eller annat meddelande skall anses hava delgivits fiskelag och dess styrelse, så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav. Dessa äga tillse, att saken i god tid bringas till delägarnas kännedom.

47 §.

Fiskelag, som består av högst fem delägare, är berättigat att utöva sin verksamhet, även utan styrelse, i vilket fall dennas åligganden skola handhavas av fiskelagsstämman. Med av-

seende å sådan stämma är gällande, vad om fiskelags styrelse är föreskrivet.

Fiskelaget är dock även i detta fall pliktigt att utse ordförande och vice-ordförande.

48 §.

Vid fiskelagsstämma må delägare vara företrädd genom fullmäktig. Ej må dock någon uppträda med fullmakt på flere än en delägars vägnar.

Ärende, som icke kungjorts i kallelsen, skall icke gå till avgörande på stämma, där ej samtliga delägare äro närvarande och om beslutet ense.

Vid stämma skall föras protokoll, som bör justeras.

49 §.

Såsom fiskelagsstämmas beslut skall gälla den mening, som erhållit högsta röstetalet. Falla rösterna lika, gäller den mening, som biträts av de flesta närvarande. Falla rösterna även enligt denna beräkningsgrund lika, är den mening gällande, som ordföranden biträtt.

Då fråga är om vattenområdets nyttjande till fiske på annat sätt, än att varje delägare eller innehavare av dennes fiskerätt själv idkar fiske i vattnet enligt vad fiskelaget tidigare bestämt, fordras dock att beslutet omfattas med minst två tredjedelar av det vid omröstningen avgivna sammanlagda röstetalet och minst av en tredjedel av de röstande delägarna. Därest delägarna åter skola åläggas att erlægga viss mot envars andel av vattenområdet eller antalet redskap svarande avgift till täckande av fiskelagets utgifter eller till hopbringande av en fond för bestridande av vissa åtgärder för fiskevattnets vård, fordras att beslutet skall omfattas med minst två tredjedelar av de vid omröstningen avgivna rösterna.

I föregående moment nämnd avgift

kan utan dom eller utslag utmätas, på sätt om utskylder är stadgat.

Utän hinder av vad i 1 mom. säges kan i fiskelags stadgar bestämmas, att val, som förrättas vid fiskelagsstämma, skola försiggå med tillämpning av proportionellt valsätt.

50 §.

Användes fiskelags fiskevatten på annat sätt, än att varje delägare eller innehavare av dennes fiskerätt idkar fiske på sätt fiskelaget närmare bestämt, skall inkomsten därav, såvida alla delägare icke annorlunda överenskomma, fördelas mellan delägarna efter deras andel i vattenområdet, såvitt den icke erfordras för bestridande av fiskelagets utgifter.

I fiskelags stadgar kan bestämmas, att delägare i fiskelag eller annan person, vilken ådömts straff för brott mot stadgandena om fiske, genom beslut av fiskelagets styrelse för viss tid, högst två år åt gången, kan förklaras förlustig sin rätt att bedriva fiske i fiskelagets vatten.

Fiskelag må icke skuldsätta sig.

51 §.

Ordförande för fiskelags styrelse skall sammankalla extra stämma med delägarna i fiskelaget för visst uppgivet ärende, därest sådant påyrkas av delägare, företrädande minst en tiondedel av fiskelagets röstetal.

Har ej stämman hållits senast inom en månad från det ordförande bevisligen gjorts underkunnig om nämnda yrkande, äger landskapsstyrelsen bemyndiga någon bland sökandena att sammankalla stämman.

52 §.

Sådan invånare i by, som icke tillhör fiskelag, äger rätt att erhålla särskilt tillstånd att inom område, som av fis-

kelaget anvisas, bedriva husbehovsfiske, på sätt fiskelagsstämman för varje år besluter. Till sådan fångst berättigad är pliktig att för bestridande av kostnaderna för åtgärder, som avse fiskevattnens vård, erlægga av fiskelaget bestämd skälig avgift, vars storlek står i relation till den del han åtnjutit i avkastningen från fiskelagets fiskevatten.

Besluter fiskelag på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av andra giltiga skäl, att i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd icke beviljas, skall ärendet ofördröjligen underställas landskapsstyrelsen för avgörande.

Den, som är missnöjd med beslut rörande beloppet för den i 1 mom. avsedda avgiften, är berättigad att inom trettio dagar efter erhållen del av beslutet skriftligen underställa ärendet landskapsstyrelsens prövning. Utredning om att avgiften erlagts samt om tidpunkten härför skall bifogas.

Fiskelag kan bevilja även annat än i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd till fiske under viss tid inom fiskelagets område.

Beslut om beviljande av särskilt tillstånd fattas på sätt i 49 § 1 mom. säges.

53 §.

Delägare i fiskelag, vilken anser, att av fiskelaget eller dess styrelse fattat beslut icke tillkommit i laga ordning eller att detsamma annars är olagligt eller innebär ett överskridande av fiskelagets befogenhet eller kränker hans rätt, är berättigad att föra talan mot detsamma medelst stämning, som skall tillställas fiskelaget inom sextio dagar, räknat från den dag han av beslutet erhållit del i laga ordning. Då klandertalan anhängiggjorts, äger rätten förordna, om skäl därtill föreligger, innan ärendet slutligt avgöres, att det kland-

rade beslutet icke skall bringas i verkställighet.

Part, som är missnöjd med rättens utslag, äger söka ändring däri i för tvistemål stadgad ordning.

Angående besvär över påförande av i 49 § nämnd avgift är särskilt stadgat.

54 §.

Är samfällt fiskevatten så vidsträckt eller splittrat, att efterlevnad av enhetlig ordningsstadga är förenad med svårighet, kan fiskelaget för vissa år uppdelas sig på delfiskelag. För fattande av beslut om uppdelning erfordras sådan röstmajoritet, som enligt 49 § 2 mom. är av nöden för beslut om vattenområdets nyttjande.

Delfiskelag verka, vart inom sitt område, såsom självständiga fiskelag.

55 §.

Därest icke delägare i samfällt vattenområde överenskommit eller i laga ordning fattat beslut om vattenområdets nyttjande för annat ändamål än fiske och vattenområdet ej heller underkastats godemannaförvaltning, kunna delägarna vid fiskelagsstämma besluta i angelägenheter, vilka angå upptagande av sten, lera, sand, malm eller annat dylikt från vattenområdet, dettas utarrenderande för flottning, upplagring eller annat ändamål, jakt och insamling av sjöfoder på detsamma samt tillvaratagande av därstädes anträffat trävirke eller annat gods ävensom annan användning av området. Beslutet, beträffande vilket i tillämpliga delar är gällande vad om fiskelags beslut är stadgat, kan avse en tid av högst fem år.

56 §.

Närmare föreskrifter om organisationen av fiskeslag, som skola bildas i enlighet med denna landskapslag, samt

om innehållet i de stadgar, som fiskelag äger antaga, utfärdas av landskapsstyrelsen, som även skall tillhandahålla stadgeformulär och annan instruktion för fiskelagens organisering.

Fiskevårdssammanslutningar.

57 §.

För åstadkommande av ekonomiskt enhetliga fiskeriområden eller centralisering av fisket efter värdefulla fiskslag eller för effektivare och enhetligare vård av fiskevatten må fiskelag förena sig till fiskevårdssammanslutningar.

I vad mån ägare eller innehavare av skiftat eller annat sådant fiskevatten, som ej är fiskelags samfällda vatten, äger befogenhet att bilda fiskevårdssammanslutning, stadgas i 69 §.

58 §.

Fiskevårdssammanslutning må grundas på initiativ av fiskelag, enskilda fiskevattensägare eller landskapsstyrelsen.

Då fiskevårdssammanslutning skall grundas, äger initiativtagaren sammankalla ombud för vederbörande fiskelag för att härom överenskomma.

59 §.

Avtal om grundande av fiskevårdssammanslutning skall upprättas skriftligen och bör på varje medlems i sammanslutningen vägnar undertecknas. I avtalet skola varje medlems röstetal i sammanslutningen och medlemmarnas inöordes delaktighet i sammanslutningens inkomster och utgifter vara angivna, varjämte däri skall bestämmas, för vilket ändamål och på vilket sätt fiskevattnet kommer att nyttjas samt vilka vårdåtgärder som anses erforderliga.

Med avseende å varje medlems röstetal och andel i sammanslutningens inkomster och utgifter må ändring senare

göras medelst skriftligt avtal medlemmarna emellan, dock ej innan fyra år förflutit, sedan sammanslutningen grundades.

60 §.

Sedan avtal om sammanslutningsgrundande i enlighet med 59 § träffats, skola fiskelagens ombud antaga stadgar för sammanslutningen, vilka fastställas av landskapsstyrelsen. Tillika skola en eller flere sysslomän utses, vilka det åligger att bringa ombudsstämman beslut till verkställighet, att föra dess talan inför domstolar och myndigheter i ärenden, som vid stämman handläggas, samt att, sedan landskapsstyrelsen meddelat sitt beslut i fråga om stadgarnas fastställelse, sammankalla sammanslutningens delegation. Förenämnda beslut fattas med enkel röstövertikt, varvid varje fiskelag tillkommer det röstetal, varom i enlighet med 59 § överenskommit.

Kommer sammanslutning ej till stånd, vare initiativtagaren berättigad att anmäla saken hos landskapsstyrelsen för vidtagande av i denna lag förutsatta andra åtgärder.

61 §.

Beslutanderätten i fiskevårdssammanslutnings angelägenheter kan utövas av en delegation, till vilken varje till sammanslutningen hörande fiskelag utser en eller flere representanter, samt suppleanter för dem.

Delegationen väljer inom sig styrelse för sammanslutningen samt styrelsens ordförande och viceordförande.

Stämning, offentlig myndighets påbud eller annat meddelande skall anses hava delgivits sammanslutningen och dess styrelse, så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav.

Styrelsen företräder sammanslutnin-

gen gentemot enskild medlem av densamma och tredje man.

Består sammanslutning av högst fem medlemmar, må delegationen utgöra dess styrelse. Sammanslutningen vare dock i detta fall pliktig att för sig utse ordförande och viceordförande.

62 §.

Representant för fiskelag tillkommer inom delegationen för fiskevårdssammanslutning det röstetal fiskelaget enligt 59 § är tillerkänt. Har fiskelag utsett flere representanter till delegationen, varde fiskelagets röstetal fördelat lika mellan de i delegationen för tillfället tillstädesvarande representanterna.

Ej må vid delegationens sammanträde representant för fiskelag företrädas av annan person på grund av fullmakt.

63 §.

Såsom delegationens beslut gälle den mening, som erhållit det högsta röstetalet.

Delegationen äge rätt att årligen bestämma om uppbärande hos fiskevårdssammanslutningens medlemmar av viss mot envars delaktighet i sammanslutningen svarande avgift till sammanslutningens utgifter. Då sådan avgift första gången fastställs eller förhöjd avgift skall utgå, erfordras för beslut här-om, att detsamma omfattas av minst två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster.

Utan hinder av vad i 1 mom. sägs må i sammanslutningens stadgar bestämmas, att val, som förrättas av delegationen, skola försiggå med tillämpning av proportionellt valsätt.

64 §.

Fiskevårdssammanslutning må icke skuldsätta sig.

65 §.

Fiskevårdssammanslutnings styrelse skall utlysa sammanträde med delegationens medlemmar för visst uppgivet ärende, om minst en femtedel av delegationens medlemmar det yrkar.

Har ej sammanträdet hållits inom en månad från det styrelsen bevisligen underrättades om nämnda yrkande, äger landskapsstyrelsen bemyndiga någon bland sökandena att sammankalla delegationen.

66 §.

Anser medlem av fiskevårdssammanslutning, att delegationens, eller om delegation ej finnes, stämmans beslut icke hava tillkommit i laga ordning eller att detsamma står i strid med lag eller innebär ett överskridande av delegationens befogenhet eller kränker hans rätt, är berättigad att klandra detsamma medelst stämning, som bör tillställas sammanslutningen inom sextio dagar, räknat från den dag han av beslutet erhållit del i den ordning, som i fiskevårdssammanslutningens stadgar föreskrivits om bringande av delegationens beslut till sammanslutningens medlemmars kännedom. Då klandertalan anhängiggjorts, äger rätten förordna, om skäl därtill föreligger, att det klandrade beslutet icke skall bringas i verkställighet, innan ärendet slutligt avgöres.

Part, som ej åtnöjes med rättens utslag i saken, må söka ändring däri i för tvistemål stadgad ordning.

67 §.

Fiskelag äger rätt att utträda ur fiskevårdssammanslutning vid utgången av det näst efter uppsägningen följande kalenderåret.

Uppsägning må dock icke ske, förrän sex eller, där sammanslutningen till-

kommit på grund av myndighets initiativ eller i 41 § stadgat tvångsingripande, tio år förflutit, sedan sammanslutningen grundades.

68 §.

Besluter delegation upplösa fiskevårdssammanslutningen, skall sammanslutningens egendom skiftas mellan medlemmarna enligt den grund för delaktighet, varom i enlighet med 59 § överenskommits.

69 §.

Ägare eller innehavare av skiftat fiskevatten samt av sådant fiskevatten, som icke utgöres av fiskelags samfällda vatten, äro jämväl behöriga, att, särskilt för sig eller gemensamt med fiskelag, bilda fiskevårdssammanslutning. Sådan ägare eller innehavare är medlem i sammanslutningens delegation, och äger beträffande honom i övrigt, fränsett stadgandet i 62 § 2 mom., vad ovan i 58—68 §§ är sagt om fiskelag och deras företrädare motsvarande tillämpning.

70 §.

Vad i 50 § 2 mom. och 52 § är stadgat om fiskelag, skall äga motsvarande tillämpning på fiskevårdssammanslutning, därest beslutanderätten i frågor angående bedrivande av fiske på fiskelagets område i enlighet med avtalet om bildande av fiskevårdssammanslutning övergått från fiskelaget till fiskevårdssammanslutningen.

5 kap.

Innehav av och handel med fisk och fiskprodukter.

71 §.

Fredad fisk eller kräfta under dess fredningstid eller undermålig kräfta och undermåliga exemplar av fisk, skyddad

av minimimått, får ej för försäljning hållas i förråd, transporteras, säljas, köpas eller mot betalning serveras, med undantag av

1) fisk eller kräfta, som på grund av särskilt i 39 § nämnt tillstånd få försäljas under fredningstid eller i undermåliga exemplar;

2) i fiskodlingsdamm eller -anstalt uppfödd fisk eller kräfta; samt

3) fisk eller kräfta, som fångats för fiskodlings- eller vetenskapligt ändamål med därför beviljat tillstånd.

Innehar någon vid ingången av fredningstid för fisk eller kräfta förråd därav, som tidigare blivit lagligen fångat, vare berättigad att innehava, forsla och salubjuda detta förråd under de sex första dyggen av fredningstiden eller, där förrådet utgöres av i frysinnättning förvarad fisk under hela fredningstiden.

Den, som håller i förråd, sänder, forslar, saluhåller eller köper fredad eller undermålig fisk eller kräfta, åligger styrka att han, enligt vad i denna paragraf säges, har rätt därtill.

72 §.

Utom för utplantering, vetenskaplig undersökning eller transitotransport får icke till landskapet införas undermåliga exemplar av fisk eller kräfta och ej heller fredad fisk eller kräfta under dessas fredningstid, om ej särskilt tillstånd härför erhållits.

73 §.

Polismyndigheten på den ort, där under fredningstiden saluhållen eller i handel förekommande undermålig fisk skall föryttras eller därifrån den försändes, äger påbjuda fiskens märkning på lämpligt sätt, där det för övervakningen är av nöden. Är fiskens märkning styckevis förbunden med oskäligen kostnad, skall märket anbringas på transport- eller försäljningslådan.

74 §.

Landskapsstyrelsen äger genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser om behandling, förpackning och forsling av samt handel med fisk och kräfta ävensom därav framställda produkter, så ock nödig övervakning och kontroll av sådan behandling och handel.

Till förebyggande av smittosam fisk- eller kräftsjukdoms spridning kan landskapsstyrelsen för viss tid eller tillsvidare förbjuda eller inskränka forsling, hållande i förråd, salubjudande samt införsel till och utförsel från landskapet av fisk och kräftor, så ock beträffande flyttning från ort till annan av redskap, som använts till fångst, förvaring och forsling av desamma.

6 kap.

Övervakning och omhändertagande av gods.

75 §.

Ertappas någon på bar gärning med fiske i vatten, vari han icke äger rätt att idka av honom bedrivet fiske, eller anträffas i fiskevatten eljest fångstredskap, som ej tillhör någon till fiske berättigad, är innehavaren av fiskerätt, så ock vattenområdets ägare eller arrendator, berättigade att omhändertaga båt eller därmed jämförligt fortkomstmedel och redskap, som vid sådant fiske använts, samt den därvid erhållna fångsten. Detsamma skall gälla, där delägare i gemensamt fiskevatten eller arrendator av fiskerätt uppenbarligen överskrider sin fiskerätt eller vid fiske använder sig av förbjudet redskap eller fångstsätt eller ock bedriver fiske på plats, där detta är förbjudet, eller på otillåten tid. Omhändertagaren är skyldig att på anfordran uppgiva sitt namn och sin adress.

Önskar innehavare av fiskerätten eller vattenområdets ägare eller arrendator icke föranleda åtal för brottet, får han, dock ej i fall, som nämnas i 77 §, behålla båten eller det därmed jämförliga fortkomstmedlet och redskapen, intill dess den, som begagnat den, styrkt sin identitet och erlagt lösen med ettusen mark. Erlägges denna ej inom en månad från det anmälan hos vederbörande polismyndighet gjorts om båtens och redskapens omhändertagande av innehavaren av fiskerätten eller ägaren eller arrendatorn till vattenområdet, skola de tillfalla denne.

Önskar innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde väcka åtal, skall han snarast möjligt överlåta det omhändertagna godset, fångsten undantagen, åt polismyndigheterna för förvaring, till dess säkerhet ställts för erläggandet av böter, skadestånd och rättegångskostnader. Kan överlåtelse icke utan olägenhet ägarum, skall om godset och den plats, där det förvaras, lämnas meddelande till polismyndigheten, vilken äger bestämma, huru godset skall förvaras, till dess sagda säkerhet blivit ställd.

76 §.

Där innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde tillkommer rätt att omhändertaga båt, redskap och fångst, får denna rätt utövas jämväl av vakt, som av honom tillsatts, eller hans övriga husfolk, av delägare i samfällt fiskevatten samt av fiskelag, fiskevårdssammanslutning eller av kommun anställd fiskevakt, så ock, där landskapet äger fiskerätt, av polismyndighet och den, på vilken det ankommer att på sådant område övervaka efterlevnaden av stadganden om fiske.

77 §.

Har båt, redskap eller fångst, som enligt denna landskapslag skall tillfalla staten, omhändertagits, är omhändertagaren pliktig att därom oförtövat göra anmälan hos polismyndigheten på orten. Kan det befaras, att sådan fångst blir förskämd, får han, sedan den värderats av två ojäviga personer, försälja densamma, och skola de influtna medlen ofördröjligen tillhandahållas vederbörande polismyndighet.

78 §.

Är fiskredskap olagligen utlagt i fiskled eller annat vatten, där utövande av fiskerätt är förbjudet eller begränsat, är polismyndighet, så ock edsvuren fiskevakt, pliktig borttaga sådant redskap på den skyldiges bekostnad.

79 §.

Polismyndighet eller i 76 § nämnd edsvuren fiskevakt äger rätt att på strand, i skjul, i båt eller vatten granska fiskredskaps lagenlighet liksom även försäljares förråd av fisk och kräftor.

7 kap.

Straffbestämmelser.

80 §.

Var, som i strid med denna landskapslag eller med stöd därav utfärdade bestämmelser

1) använder förbjudet fångstsätt eller redskap eller håller sådant redskap i båt, på strand, i strandskjul eller annorstädes, där det är lätt åtkomligt för fångst;

2) olovligen fiskar i kungsådra eller annan fiskled eller eljest inom fredat område eller använder i och för sig lovligt fångstsätt eller redskap i vattendrag eller inom vattenområde, där dessas användande är förbjudet;

3) på otillåten tid fångar fisk eller kräftor eller i sådant syfte håller redskap i vatten;

4) fångar undermåliga fiskar eller kräftor;

5) olovligen innehar, forslar, försänder, till avsalu uppköper eller håller, försäljer eller mot betalning serverar fredade eller undermåliga fiskar eller kräftor;

6) mot landskapsstyrelsens eller domstols förbud idkar fiske;

7) åsidosätter bestämmelserna om de anordningar, som i tilloppskanal eller vattenledning skola anbringas,

straffes med högst etthundra dagsböter, varförutom förbjudet redskap eller del därav eller dess värde ävensom olovlig transport- eller handelsvara vare förbrutna. Har vid fiske använts sprängämne eller äro omständigheterna eljest synnerligen försvårande, är straffet minst sjuttiofem dagsböter eller fängelse ej över två år, och må i dessa fall jämväl olovligen använt, eljest tillåtet redskap och vid fiske begagnad båt eller dessas värde dömas förbrutna.

Den, som annorledes än i 2 mom. sägs, bryter mot denna landskapslag eller på grund av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med högst sjuttiofem dagsböter, såvida icke gärningen annorstädes i lag är belagd med strängare straff.

Därom, till vilket straff den skall vara förfallen, som olovligen fiskar i annans fiskevatten eller på fredat område inom detta vatten eller överskrider den rätt honom såsom delägare i samfällt fiskevatten eller såsom arrendator eller utövare av fiskerätt med innehavarens av fiskevattnet tillstånd eller på annan grund tillkommer eller ock bryter träffat avtal eller beslut om utövan- det av fiskerätt eller annorledes krän-

ker annan tillkommande fiskerätt, stadgas i strafflagen.

81 §.

Den, som utan tillstånd i fiskevatten utsläpper för fisket skadlig fisk eller annat djur eller avsiktligt och olovligen å fiskevatten vållar annan skada, varå ej enligt annat lagrum följer strängare straff, straffes med böter eller fängelse.

Särskilda stadganden.

82 §.

Uppstår tvist om utövande av fiskerätt, ordnandet av fiskevattens vård eller annan fiskeangelägenhet, äger rätten döma därom, sedan den vid behov införskaffat utlåtande av fackmyndighet.

83 §.

Har endast enskild rätt förnärmats genom i denna landskapslag nämnt brott, skall åtal ske blott om målsäganden anmält saken till åtal.

84 §.

Vad genom olovlig fångst erhållits eller värdet därav är förbrutet och skall tillfalla den, vars fiskerätt förnärmats, eller, där fångsten erhållits av delägare i samfällt fiskevatten, de övriga delägarna i samma fiskevatten, såvitt dessa ej till annan överlåtit sin fiskerätt. Dock skall fångst, som erhållits under fredningstid eller från område, där fiske enligt 14 § är förbjudet, så ock undermålig eller med förbjudet fångstredskap åtkommen fångst eller värdet av fångsten tillfalla statsverket.

Olovlig transport- eller handelsvara, som dömts förbruten, så ock redskap och båt, som förklarats förverkade, tillfalla statsverket.

Förbjudna fångstredskap eller delar av dem skola göras till fiske obrukbara.

85 §.

År i låda eller förpackning av annat slag eller i sump, vari fisk eller kräftor förvaras, forslas, eller saluföras, minst var tionde fisk eller kräfta fredad eller undermålig, skall hela innehållet dömas till staten.

86 §.

Tredskar någon att fullgöra honom på grund av denna landskapslag åliggande förpliktelser, äger landskapsstyrelsen befogenhet att tvinga honom därtill vid vite eller äventyr att det försummade utföres på underlåtarens bekostnad.

87 §.

Ej må någon med farkost överfara utanför allmän farled utlagt fiskredskap, när detta utvisas av tydligt märke. Såsom sådant märke anses i saltsjön mörk, styv flagga, ej understigande trettio centimeter i kvadrat samt fäst på flöte, som skjuter minst halvannan meter över vattenytan, samt i annat vatten flöte, uppstigande minst en meter ovan vattenytan. Om märken, som skola användas under mörker, är särskilt stadgat.

Virkesflotte eller maskindriven farkost får ej gå närmare dylikt redskap än femtio meter, där ej detta på grund av trång farled är oundvikligt.

Angående de ljussignaler, som fiskefartyg och fiskebåtar skola föra, är särskilt stadgat.

88 §.

Har till följd av strömsättning eller annan orsak en fiskandes redskap så hopsnärjts med annans, att redskapen ej kunna åtskiljas utan att skada av betydighet tillfogas dem eller att alla redskap samtidigt upptagas, skola de fiskande gemensamt åtskilja eller upptaga redskapen, om ej sådant hinder fö-

religger som överhängande fara för förlust av redskap, båt och liv till följd av storm eller att ägaren till de redskap, som hopsnärjts med ens egna, icke utan större olägenhet kan tillkallas.

Kan åtskiljandet ej ske genom att eget redskap skadas eller kapas, får den fiskande också med annans redskap vidtaga av omständigheterna påkallad åtgärd, utan att dock därvid vålla större skada eller förfång än nöden kräver. Har detta icke iakttagits, skall den, som åtskilt eller upptagit redskapen, ersätta den härvid uppkomna skadan. Vad, som på annans redskap vid åtskiljandet blivit löst eller kapat, skall omedelbart åter sammanknytas. Om med hänsyn till omständigheterna vid upptagandet skäligen kan anses, att den främmande fiskebragdens ägare därigenom vållas minsta skada och omak, må det upptagna redskapet ånyo utläggas på sin plats. I annat fall äger den, som upptagit annans redskap så begå, att redskapet jämte däri befintlig fångst utan tidsutdräkt kommer ägaren tillhanda.

89 §.

Stadgandena i denna landskapslag, förutom beträffande användningen av förbjudna fångstredskap och fiskesätt, äga ej tillämpning på fiske i insjö, som underlyder en enda lägenhet och som är helt slutet eller står i förbindelse med annat fiskevatten endast genom

Mariehamn den 23 mars 1956.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

Evald Häggblom
vicetalman

Lenhart Mattsson
vicetalman

bäck eller dike, där fisk ej i nämnvärd mån kan upp- och nedgå. Fisk och kräftor, som där fångats och ej fylla stadgat minimimått, så ock under allmän fredningstid erhållen fångst, får ej utan landskapsstyrelsens tillstånd försäljas eller annorstädes forslas.

90 §.

Fångstredskap, som enligt denna landskapslag är förbjudet, får icke utan särskilt tillstånd förfärdigas eller säljas inom landskapet.

91 §.

Fiskredskap, som bevisligen innehafts vid denna landskapslags ikraftträdande och då var lagligt, men är i landskapslag förbjudet, får fortfarande med iakttagande i övrigt av landskapslagens stadganden användas under tre års tid efter landskapslagens ikraftträdande.

92 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas av landskapsstyrelsen.

93 §.

Genom denna landskapslag upphävas 17 och 18 kapitlen i byggningsbalken, sådana de lyda i lagen den 23 juli 1902 (31/02) och fiskeristadgan av samma dag (31/02) jämte i dem senare tillkomna ändringar.